

ΓΕΝΙΚΗ ΕΦΗΜΕΡΙΣ ΤΗΣ ΕΛΛΑΔΟΣ.

ΕΝ ΑΙΓΙΝῃ, ΣΑΒΒΑΤΩ, 8 ΙΟΥΝΙΟΥ 1829.

ΕΣΩΤΕΡΙΚΑ.

Πράξεις τῆς Κυβερνήσεως.

Ἀκολουθία τῆς Ἐγκληματικῆς Διαδικασίας. (Ἰδι Ἀρ. 43).

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ Ε.

Περὶ τῆς ἐκκλήσεως τῶν ἀποφάσεων τῶν Πρωτοκλήτων Δικαστηρίων.

108. Δύνανται νὰ ἐκκαλέσῃ, α. ὁ ἐναγόμενος· β. τὸ πολιτικὸν μέρος, διὰ τὰς ζημίας του· γ. ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής, ἢ ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, διὰ τὴν δημοσίαν ἀγωγὴν.

109. Ὁ καταδικασθεὶς ἔχει πέντε ἡμέρας ὕστερον ἀπὸ ἐκείνην, καθ' ἣν ἀνεγνώσθη ἡ ἀπόφασις, διὰ νὰ γνωστοποιήσῃ ἐγγράφως εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ Δικαστηρίου, ὅτι ἐκκαλεῖται τὴν ἀπόφασιν.

110. Ὁ ἐνάγων διὰ τὰς ἀποζημιώσεις του ἔχει τὴν ἰδίαν προθεσμίαν, ἀλλὰ δὲν ἔμπορεῖ νὰ ἐκκαλέσῃ τὴν ἀπόφασιν, εἰμὴ καθόσον ἐνάγεται εἰς τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγὴν.

111. Ὁ ἐξεταστικὸς δικαστής δύναται, ὡς ἐκπληρῶν τὰ ἔργα τοῦ δημοσίου συνήγορου, νὰ κάμῃ ἐγγράφως αἰτιολογημένην ἐκκλήσιν τῆς ἀποφάσεως ἐντὸς τριῶν ἡμερῶν.

112. Ἡ δημόσια συνηγορία δύναται νὰ ἐκκαλέσῃ εἰκοσιν ἡμέρας ἀφοῦ τὴν γνωστοποιήσῃ ἡ ἀπόφασις, ἥτις πέμπεται πρὸς αὐτὴν παρὰ τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ ἀμέσως καθὼς ἀναγνώσθη παρὰ τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου.

113. Ἡ ἀναφορὰ τῆς ἐκκλήσεως δίδεται εἰς τὸ γραφεῖον τοῦ ἀποφασίσαντος Δικαστηρίου, τὸ ὁποῖον τὴν γνωστοποιεῖ ἀμέσως πρὸς τὸν ἐγκαλούμενον.

114. Ἄν γένη ἐκκλήσις ἐγκληματικῆς ἀποφάσεως, τέσσαρα μέλη τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου, συμπεριλαμβανομένου καὶ τοῦ πρώτου Προέδρου, καὶ δύο πάρεδροι, κρίνουν τὴν ὑπόθεσιν ἀνεκκλήτως.

115. Τὸ Ἀνεκκλήτον Κριτήριον, κατὰ ζήτησιν τοῦ ἐνὸς ἢ τοῦ ἄλλου τῶν μερῶν, γινομένην εἰς τὴν ἐναρξιν τῆς διαδικασίας, δύναται ν' ἀκούσῃ τοὺς ἰδίους μάρτυρας τοὺς προεξετασθέντας παρὰ τοῦ Πρωτοκλήτου Δικαστηρίου.

116. Αἱ ἀνωτέρω διατάξεις περὶ τῆς δημοσιότητος καὶ τοῦ τρόπου τῆς διαδικασίας, περὶ τοῦ τύπου καὶ τῆς ὑπογραφῆς τῶν ἀποφάσεων, ἐφαρμόζονται καὶ εἰς τὰς τοῦ Ἀνεκκλήτου Κριτηρίου ἀποφάσεις διὰ τὰς ἐκκαλουμένας ὑποθέσεις.

ΚΕΦΑΛΑΙΟΝ ΣΤ.

Περὶ Φυγοδίκων.

117. Ἐὰν μετὰ ἓν ἐντάλμα ἐμφανίσεως, ἢ κατασχέσεως, ὁ ἐγκαλούμενος δὲν ἐμφανισθῇ, ἢ δὲν κατασχεθῇ, εἰκοσιν ἡμέρας μετὰ τὴν γνωστοποίησιν τοῦ ἐντάλματος, γενομένην εἰς τὴν διαμονὴν του, ἢ ἂν, ἀφοῦ ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ, δραπετεύσῃ, τὸ Δικαστήριον, κατὰ ζήτησιν αἰτιολογημένην τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, ἐκδίδει ἕτερον ἐντάλμα φέρον, ὅτι ὁ ἐγκαλούμενος ὀφείλει νὰ ἐμφανισθῇ ἐντὸς νέας προθεσμίας εἰκοσιν ἡμερῶν, εἰ δὲ μὴ, ὅτι θέλει διακοπῇ ἀπὸ τὴν ἐνέργειαν τῶν πολιτικῶν δικαιωμάτων του, καὶ ὅτι ὁ καθείς ὀφείλει νὰ γνωστοποιήσῃ ποῦ εὕρεσκειται ὁ φυγόδικος.

118. Εἰς τὸ ἐντάλμα τοῦτο θέλει γίνεσθαι μνεία τοῦ ἐγκλήματος, καὶ τοῦ πρώτου ἐντάλματος.

119. Τὸ ἐντάλμα τοῦτο δημοσιεύεται διὰ τῆς ἐφημερίδος, ὅπου εἶναι ἐφημερίς, καὶ κηρύττεται διὰ τοῦ κήρυκος· ἐν ἀντίγραφον αὐτοῦ κολλᾶται εἰς τὴν θύραν τοῦ Δικαστηρίου, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς ἐκκλησίας, ἄλλο εἰς τὴν θύραν τῆς κατοικίας τοῦ ἐγκαλουμένου, καὶ ἄλλο στέλλεται εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς αὐτοῦ.

120. Αἱ εἰς τὸ 117 ἄρθρον διαλαμβανόμεναι προθεσμίαι, ἂν τυχὲν ἀπόστασις, αὐξάνονται ἀκόμῃ, κατὰ τὸν εἰς τὸ 3 ἄρθρον τῆς Πολιτικῆς Διαδικασίας Πίνακα.

121. Δέκα ἡμέρας μετὰ τὴν δημοσίευσιν τοῦ ἐντάλματος τούτου ἀρχίζει ἡ κατὰ φυγοδικίας κρίσις.

122. Δὲν εἶναι δεκτὸς εἰς ὑπεράσπισιν τοῦ φυγοδίκου οὔτε ἐπίτροπος, οὔτε συνήγορος.

123. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος εἶναι ἀπὸν ἀπὸ τὴν Ἑλληνικὴν ἐπικράτειαν, ἢ ἂν εἶναι εἰς αὐτὸν ἀδύνατον νὰ ἐμφανισθῇ, εἰ συγγενεῖς ἢ οἱ φίλοι του δύνανται νὰ προβάλωσιν εἰς τὸ Δικαστήριον τὰς αἰτίας τῆς ἀπουσίας, καὶ νὰ τὰς δικαιολογήσωσιν.

124. Ἄν τὸ Δικαστήριον εὕρῃ τὰς αἰτίας νομίμους, ἀναβάλλει τὴν κρίσιν τοῦ ἐγκαλουμένου μέχρι μιᾶς προθεσμίας ἀναλόγου μετὰ τὴν φύσιν τῶν προβαλλομένων αἰτιῶν, καὶ μετὰ τὸ διάστημα τῶν τόπων.

125. Ἐκτὸς τῆς περιστάσεως ταύτης, τὸ Δικαστήριον, ἀφοῦ ἀναγνώσῃ τὴν ἀναφορὰν τοῦ ἐξεταστικοῦ δικαστοῦ, τὴν πρᾶξιν τῆς γνωστοποιήσεως τοῦ τελευταίου ἐντάλματος, καὶ τὰς ἐλθέσεις, αἱ ὁποῖαι ἐγένον διὰ νὰ βεβαιώσωσιν τὴν δημοσίευσιν του, κρίνει καὶ ἀποφασίζει τὴν κατηγορίαν, καὶ τὴν πολιτικὴν ζήτησιν, ἂν εἶναι.

126. Τρεῖς ἡμέρας μετὰ τὴν ἔκδοσιν τῆς ἀποφάσεως τῆς καταδίκης, ἀντίγραφον αὐτῆς κολλᾶται ἀπὸ τὴν Ἀστυνομίαν ἐν μιᾷ στήλῃ ἐν τῷ μέσῳ τῆς πλατείας τῆς πρωτευούσης ἐπαρχίας, ἔπου ἐπράχθη τὸ ἐγκλημα. Παρόμοιον ἀντίγραφο, καὶ ἐντὸς τῆς αὐτῆς προθεσμίας, θέλει σταλῆ εἰς τὴν Ἀστυνομίαν τῆς διαμονῆς τοῦ φυγοδίκου.

127. Ὁ ἐξεταστικός δικαστής, ὁ δημόσιος συνήγορος τοῦ ἐκκληίου Κριτηρίου, καὶ ὁ κινὼν τὴν Πολιτικὴν Ἀγωγὴν, εἰσὶν μόνοι τὸ δικαίωμα τῆς ἐκκλήσεως ἐναντίον τῶν ἐπὶ φυγοδικίᾳ ἀποφάσεων.

128. Ἡ φυγοδικία τοῦ ἐγκαλουμένου δὲν ἀναβάλλει, οὔτε καθύκει δικαιοματικῶς τὴν εξέτασιν τῶν παρόντων συνεγκαλουμένων.

129. Ἄν ὁ ἐγκαλούμενος ἐμφανισθῇ ἢ κατασχεθῇ πρὶν σθεσθῇ ἢ ποινὴ διὰ τῆς παραγραφῆς, ἢ κατὰ φυγοδικίαν ἀπόφασις, καὶ ὅλη ἡ διαδικασία ἢ γενομένη μετὰ τὸ τελευταῖον ἐνταλμα τῆς κατασχέσεως, ἀκυροῦνται δικαιοματικῶς, καὶ ἀρχίζει ἡ κατ' αὐτοῦ κρισολογία κατὰ τοὺς τακτικούς τύπους.

130. Ἄν ὅμως ἡ καταδίκη ἐπιφέρῃ πολιτικὸν θάνατον, καὶ ὁ ἐγκαλούμενος δὲν κατασχεθῇ, ἢ δὲν ἐμφανισθῇ, εἰμὴ πέντε χρόνους μετὰ τὴν ἐκτέλεσιν τῆς ἀποφάσεως, ἢ ἀπόφασις φυλάττει διὰ τὸ παρελθὸν τὰ ἀποτελέσματα, τὰ ὅποια ὁ πολιτικὸς θάνατος ἤθελε προξενήσῃ εἰς τὸ διάστημα τοῦ τρέξαντος καιροῦ μετὰ τὴν προθεσμίαν τῶν πέντε χρόνων, μέχρι τῆς ἡμέρας τῆς ἐμφανίσεως τοῦ ἐγκαλουμένου.

131. Ἄν εἰς τῆς περιστάσεις, τὰς ὁποίας προβλέπει τὸ ἀνωτέρω ἄρθρον, δι' ὁποιαδήποτε αἰτίαν, μάρτυρες δὲν δύναται νὰ ἐμφανισθῶσιν εἰς τὴν κρισολογίαν, αἱ ἐγγραφὲς μαρτυρικαὶ αὐτῶν ἰσχύουσι, καὶ αἱ γραπτὰ ἀποκρίσεις ἄλλων συνεγκαλουμένων διὰ τὸ αὐτὸ ἐγκλημα ἀναγινώσκονται εἰς τὴν συνεδριάσιν τοῦ Δικαστηρίου. Τὸ αὐτὸ γίνεται καὶ δι' ἄλλα ἐγγραφα, τὰ ὅποια ὁ Πρόεδρος ἤθελε κρινῇ, ὡς δυνάμενα νὰ φωτίσωσι τὸ Δικαστήριον.

132. Ὁ φυγοδικός, ὅστις μετὰ τὴν ἐμφάνισίν του ἤθελεν ἀθωωθῇ ἀπὸ τὴν κατηγορίαν, καταδικάζεται πάντοτε εἰς τὰ δικαστικὰ ἐξόδα τὰ προξενηθέντα ἀπὸ τὴν φυγοδικίαν του. (Ἀκολουθεῖ).

ΕΓΚΛΗΡΟΙ ΕΙΔΗΣΕΙΣ. Ἐξ Αἰγίνης, 8 Ιουνίου.

Ὁ Κύριος Βασιλεὺς Ἀχιλλεὺς Ρουὲν, Ἰππεὺς διαφόρων ταγμάτων, Ἀντιπρέσβυς καὶ Γενικὸς Πρόξενος τῆς Χ. Α. Μ. παρὰ τῇ Ἑλληνικῇ Κυβερνήσει, ἔφθασε σήμερον ἐπὶ τῆς Κορδέτας Νικητρίδας.

— Ἐπῆστρεψε δὲ ἐκ Σμύρνης καὶ ὁ Κύριος Δάκις, ὅπου εἶχεν ὑπάγει εἰς ἐντάμωσιν τοῦ παρὰ τῇ Ὁθωμανικῇ Πόρτᾳ Πρέσβευς τῆς αὐλῆς του.

Νομίζομεν χρέος μας νὰ ἀναγγελοῦμεν εἰς τὸ κοινὸν ὀνομαστὶ τὰς ἐπαρχίας, αἵτινες μέχρι τοῦδε ἀφιέρωσαν εἰς τὸν Ἐξοχώτατον Κυβερνήτην τὴν πληρεξουσιότητα. Τὸ πλῆθος αὐτῶν, καὶ ἡ προθυμία, καὶ ἡ εὐκρινεία, καὶ ἡ παρρησία, μετὰ τὰς ὁποίας προσέδωκαν εἰς τὴν σημαντικὴν ταύτην πράξιν, δὲν κάμνουν ἄλλο τι παρὰ νὰ ἐπικυρώσωσιν μετὰ πασιφανέστατον τρόπον τὴν ὀρθότητα τῆς ἐκλογῆς, τὴν ὁποίαν τὸ ἔθνος διὰ τῶν ἐν Τριετῇ συνεληθόντων πληρεξουσίων τοῦ ἔπραξεν εἰς ἀρχηγόν, ἄξιον νὰ φυλάξῃ τὰ τιμαλφέστερα αὐτοῦ συμφέροντα, καὶ νὰ τὸ φέρῃ εἰς ὁδὸν σωτηρίας. Δὲν εἶναι δὲ κάποιος Ἕλλην τόσο ἐνθῆς, ὥστε νὰ μὴ ἀμολογήσῃ τοῦτα, ἀποδίδων εἰς τὴν πρῶτην τῶν πραγμάτων κατάστασιν, κατάστασιν ἀπειθείας, ταραχῶν

καὶ κινδύνων, καὶ συγκρίνων αὐτὴν μετὰ τὴν παρούσαν, κατάστασιν γενικῆς πειθαρχίας, ἀσφαλείας καὶ εὐταξίας, ἐπαγγελλομένην μέλλον εὐδαιμόνιον εἰς τοὺς ἀπὸ τὰ δεινὰ τοῦ πολέμου καὶ τῆς ἐσωτερικῆς διχονοίας ἀπηυδισμένους λαούς. Ἡ Γεωργία ἐμψυχῶται, τὰ φῶτα βοηθοῦνται, τὰ κοινὰ πράγματα εὐδοοῦνται κατὰ τε τὴν διοίκησιν καὶ τὴν οἰκονομίαν καὶ τὴν δικαιοσύνην, καὶ οἱ καρποὶ τῶν ἀδιακόπων ἀγώνων ἐκείνου, εἰς τὴν δεξιὰν τοῦ ὁποίου εὐρίσκεται τὸ πηδάλιον, ἤρχισαν ἤδη νὰ γίνωνται ἐπαισθητοὶ εἰς ὅλας τὰς τάξεις τῶν πολιτῶν. Ἐντεῦθεν εἶναι ὅπως φυσικὸν παρ-επόμενον ἡ ἀγάπη, ἡ προσήλωσις καὶ ἡ εὐγνωμοσύνη τοῦ λαοῦ εἰς ἐκεῖνον, τὸν ὁποῖον γνωρίζει αἴτιον τούτων τῶν ἀγαθῶν, καὶ ἡ προσδοκία, τὴν ὁποίαν ἐμπράκτως ἀπέκτησε, βεβαιωτέραν ἄλλων ἀγαθῶν, γεννᾷ τὴν ἀπεριόριστον ἐμπιστοσύνην, ἥτις εἶναι τὸ ἔπαθλον τῶν ὅλη ψυχῇ καὶ καρδίᾳ ἀγωνιζομένων εἰς τὸ νὰ καταστήσωσιν εὐτυχεῖς τοὺς ὁμοίους, τῶν. Ἰδοὺ ὁ κατάλογος τῶν ἐπαρχιῶν:

Ἄργος, Τριπολιτσα, Καλαμάτα, Ναύπλιον, Νησίον, Μικρομάνη, Ἄγιο, Πέτρος, Πραστὸς, Κάτω Ναχαγιές, Δημητσάνα, Βυτήνα, Καλάβρυτα, Π. Πάτραι, Κορώνη, Κόρινθος, Μιστρέας ἢ Λακωνία, Φανάριον, Ἀνατολικὴ Σπάρτη, Δυτικὴ Σπάρτη, Αἴγισ, καὶ Σαλαμῖν, Μονεμβασία, Σαντορίνη, Ἡπειρώται, Πάτρος, Λέρος, Καλυμνοί, καὶ Ἰκαρία, Κέα, Ἐμλιάκινα, Πάρος καὶ Ἀντίπαρος, Ζητούσιον, Σάμος, Ἀνδρούσα, Μεγαρίς, Βιστίτσα, Νεόκαστρον, Λεσβία, Τάλαντι.

Μετὰ τὴν ἔκδοσιν τοῦ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων δευτέρου Ψηφισματος, ἡ Κορινθία ἐκλεξάσα τοὺς δια τὴν Δ' Ἐθνικὴν Συνέλευσιν ἀντιπροσώπους τῆς, τοὺς ἐφῆδισσε μετὰ τὸ ἐξῆς ἐγγραφὸν πληρεξουσιότητος.

Ἐν ὀνόματι τῆς Τριανταστατου καὶ Ἀδαιρμίου Τριάδου.

Ἡμεῖς οἱ ὑποφαινόμενοι ἐκλογεῖς τῆς ἐπαρχίας Κορινθίου, προσληθέντες ἀπὸ τοὺς λοιποὺς ἐκλογεῖς τῆς μητροπόλεως, καὶ συναχθέντες εἰς τὸν ναὸν τῆς ὑπεραγίας Θεοτόκου, ὅπως συσσωματωσάμεν ὅλοι ὅμοι, καὶ ἐν φόβῳ Θεοῦ καὶ καθαρῇ συνειδήσει, ἔχοντες πρὸ ὀφθαλμῶν τὰ ὅσα ὑπὸ τῆς ἐκλογῆς νὰ προσδιώρισάμεν καὶ ψηφοφορήσωμεν ἐξ ἡμῶν κατὰ τὸν δοθέντα ὀργανισμόν τοὺς τέσσαρας ἀντιπροσώπους τῆς ἐπαρχίας μας διὰ τὴν μέλλουσαν ἐθνικὴν Δ' συνέλευσιν, κρίνομεν δὲ διὰ χρέος μας κατὰ πρῶτον νὰ ὑψώσωμεν τὰς ταπεινάς μας εὐχαριστήσεις εἰς τὸν ἐπουράνιον Θεόν καὶ πανάγαθον διὰ τὰ ἀγαθὰ, τὰ ὅποια μᾶς ἐχάρισε μετὰ τὴν ἐλευσίαν τοῦ Σ. ἡμῶν Κυβερνήτου, ὅστις εἶναι αἰτία παντὸς καλοῦ τῆς παρούσης καὶ μελλούσης εὐδαιμονίας μας ὑστερον ἀπὸ τῶν σάρων αἰώνων ἰδυστάστακτον καὶ βαρβαρικὸν ζυγόν, καὶ ὑστερον ἀπὸ ὅσα ὑποφέραμεν ἀπὸ τὰς ἐσωτερικὰς διχονοίας καὶ ἔριδας καὶ ἔπειτα ἀπὸ τὸ μέρος τοῦ λαοῦ τῆς μητροπόλεως ταύτης καὶ τῶν χωρίων ὅλων διέκομεν καὶ προσδιώρισάμεν ἀπὸ τοῦ νῦν καὶ εἰς τὸ ἐξῆς τοὺς τέσσαρας ἐκλεγέντας σήμερον πληρεξουσίου μας διὰ τῆς ἐπικυρωστικῆς Συνέλευσης Ἰωάννην Ζαΐπουλον, Γεώργιον Σπυριδανου, Γεώργιον Ζήβαν, καὶ Παναγιώτην Τσολακόπουλον, τὰς διαφολάσας μετὰ ἀκρίβειαν τὰ ἐφεξῆς.

Α.. Νὰ περιορισθῶσιν εἰς ἐκεῖνα μόνον τὰ πράγματα, ὅποια ἤθελεν συντελεῖν οὐσιαστικῶς εἰς τὴν εὐφρασίαν τῆς πατρίδος ὁμοῦ μετὰ τὸ πνεῦμα τοῦ Ἐξοχωτάτου Κομήτος Ἰωάννου Καποδίστρια τοῦ Σ. Κυβερνήτου μας καὶ κατὰ πάντα καὶ διὰ πάντα.

Νὰ μὴν ἤθελαν τολμήσει νὰ ἀνακατωθῶν, εἴτε ἐμμέ-
σαι, εἴτε ἀμέσως εἰς φατρίαν καὶ πάτη, καὶ νὰ προσκρούσωσιν
ἢ ἀντιπρὸς τὰ φρονήματα καὶ εἰς τοὺς ἱερεῖς καὶ
σημειώτους σκοποὺς τῆς Α. Ἐξουχότητος.

Γ. Ἄν οἱ εἰρημένοι ἀντιπρόσωποι μας ἤθελαν παρεκ-
τιπῇ εἰς τὸ παραμικρὸν τοῦ ἀνωθεν κεφαλαίου, μηδενὸς
ἐπιμενέοντος, τότε νὰ μὲν ἄκυρος καὶ ἀνίσχυρος ἡ περὶ
τῆς ἐθνικῆς Δ. συνελεύσεως ἀποστολή των.

Ταῦτα θέλομεν καὶ ὁμογνώμως ὅλοι ἀποφασίζομεν ἰδιο-
χρῶς ὑπογράφομεν.

τῇ 2 Ἰουνίου 1829, ἐν Κορίνθῳ.

Ἐπικύρωται αἱ ὑπογραφαὶ τῶν ἐκλογέων τῆς πόλεως,
τῶν κωμῶν καὶ χωρίων τῆς ἐπαρχίας, καὶ ἡ ἐπικύρωσις.]

—Καὶ μετὰ τὸ περὶ ἐκλογῆς πληρεξουσίων δευτέρου Ψήφισμα
ἡ ἐπαρχία τῆς Καλαμίας ἐπιμένει εἰς τὴν πρώτην ἐκλογὴν τῆς.

Ἀκολουθία τῶν Κρητικῶν πολεμικῶν κινήματων.)

Εἰς τὴν ἔξω τῶν Χανίων γενομένην μάχην ἐφανεύθησαν
49 ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας, ἐξ αὐτῶν δὲ 17 πολῦτίμοι
Λακιῶται καὶ τριάκοντα δύο Μεσκληανοὶ, Φουρνιανοὶ,
Σκινανοὶ, Ἀκαρνανῶται, καὶ ἄλλοι ἀνδρεῖοι ῥιζίται.
Ἀπὸ τοὺς ἐχθροὺς δὲ ἐφανεύθησαν δεκαεπτὰ ἵππεις με-
τὸς ἵππων των, ἑξ ἑξομῆκοντα πεζοὶ, καὶ ἐλαβῶ-
θησαν πολλοί.

Μετὰ δύο ἡμέρας μαθόντες οἱ Τούρκοι, ὅτι εἰς τὸ
χωρίον Ἀλίκιαν εὗρισκοντο ὀλίγοι ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας,
ἐξεστράτευσαν, καὶ κατέλαβον χωρὶς δυσκολίαν τὴν θέσιν
ἐκείνην, καὶ ὡς ἀκόμη καὶ τὸ χωρίον Βαϊόλακκον.

Ἡ ἑκταρὶς αὕτη τῶν ἐχθρῶν ἔκαμει, ὥστε νὰ συναισ-
θανθῶν οἱ ἐδικοί μας τὸν ἐπικείμενον κίνδυνον, καὶ ἐπομέ-
νως νὰ ἀπαιτήσωσιν ἀπὸ τὸν ἀντιπρόσωπον τῆς Ἑλληνικῆς
Κυβερνήσεως νὰ διατάξῃ διὰ νὰ συλῶσθαι ὅλοι οἱ τῶν πέριξ
ἐκεῖ ἐπαρχιῶν ὁπλοφόροι, διὰ νὰ δώσωσιν μιαν συστημα-
τικὴν μάχην. Ὁ ἀντιπρόσωπος βλέπων τὸ ἀβεράπειτον
τοῦ πράγματος συγκατένευσε καὶ διέταξε τοὺς δύο ἀρχη-
γοὺς τῶν Σφακιῶν, Ἀναγνώστην Μανουσogiανιάκην καὶ
Μανοῦσσην Βαρδουλάκην, διὰ νὰ καταβῶν εἰς τὰς θέσεις τῶν
Χανίων μετὰ τοὺς ὑπὸ τὴν ὁδηγίαν τῶν στρατιώτας, τὸ ὁποῖ-
ον καὶ ἀκολούθησαν προθύμως. Διέταξεν ὡσαύτως τοὺς
ὁπλαρχηγούς τοῦ Ἀποκεράνου, οἱ ὅποιοι ἐσύναξαν γενικῶς
τοὺς στρατιώτας των καὶ ἦλθον εἰς Μαλαξάν, τὸν ὁπλαρχη-
γὸν τῶν Σελινιωτῶν Ἰάκωβον Κουμάκην, ὅστις καὶ ἐπρόφθα-
σεν ἐν καιρῷ εἰς τὸν διερισθέντα τόπον του διέταξε τὸν ὁ-
πλαρχηγὸν τῆς Κισσάμου Γεώργιον Δρακονιανόν, τοὺς ὁπί-
ους ὁμοῦ μετὰ τοὺς Κυδωνιάτας ὅλους παρέλαβεν ὁ ἀρχηγὸς
τῶν ὅπλων τῶν τριῶν τούτων τελευταίων ἐπαρχιῶν Βασί-
λειος Χάλης, καὶ ἐτοποθετήθη ἀπὸ τὸ Χωρίον Περδολία
ἕως εἰς τὸ Βαρύπετρον.

Τῇ 5 Μαΐου ἀπὸ πρωίας ἄρχισαν τὸν πόλεμον εἰς τὸν
κάμπον, στρατηγούντος τοῦ ἀντιπροσώπου τῆς Κυβερνήσεως
Κυρίου Ἰωάννου Χάνε εἰς τὸ Ἑλληνικὸν στρατόπεδον, καὶ
εἰς τὸ Τουρκικὸν τοῦ Μουσταφᾶ Πασᾶ. Οἱ Τούρκοι ἔμειναν
κλεισμένοι εἰς τοὺς ὁποίους εἶχον πύργους καὶ ἄλλας θέσεις.
Ἐκεῖ ἐπολεμήθησαν ἀπὸ τοὺς ἐδικούς μας ὅλην τὴν ἡμέραν.
Τὸ ἱππικὸν τῶν ἐχθρῶν καθ' ὅλην τὴν διάρκειαν τοῦ πολέ-
μου δὲν ἀπεμακρύνθη ἀπὸ τὰς πολεμίστρας, ἀν καὶ ἐπλη-
σίασαν εἰς αὐτὸ ἄρκετὰ οἱ Ἕλληνες, τῶν ὁποίων τὴν ὁρ-
μὴν πολλάκις φρονίμως ἐμποδισεν ὁ ῥηθεὶς ἀντιπρόσωπος,

συμφώνως μετὰ τοὺς πρώτους ὁπλαρχηγούς σταθμίζοντας
καὶ τὴν ζημίαν τῶν ἐδικῶν μας, ἥτις δὲν ἤθελεν εἶσθαι με-
κρά, ὅσον καὶ ἂν ἤθελεν εἶσθαι μεγάλη τῶν Τούρκων.
τέλος μετὰ τὴν δύσιν τοῦ ἡλίου, ἀφ' οὗ ἐτοῦφεκίσθη-
σαν πεισματῶδως καὶ τὰ δύο διαμαχόμενα μέρη, κατ-
έπαυσαν τὸν πόλεμον καὶ ἐσύρθησαν οἱ ἐδικοί μας εἰς
τὰς θέσεις των ἄρκετοὶ ἀπὸ τοὺς Ἕλληνας ἐλαβῶθη-
σαν εἰς τὴν μάχην τῆς ἡμέρας ταύτης, ἀλλὰ χάρις εἰς τὴν
θεῖαν πρόνοιαν κἀνεὶς δὲν ἐφανεύθη. Μεταξὺ τῶν λαβωμέ-
νων εἶναι καὶ ἐκ τῶν ὁπλαρχηγῶν καὶ ἄλλων σημαντικῶν
ὁ Ἰάκωβος Κουμάς, ὁ Ξυρούχης Κενδελάκης, ὁ νέος
Θεόδωρος Περονερίτης, ὁ Γεώργιος Καυκαλοσιφάκης, τε-
νὲς Ἀσκηφιῶται, Σελινιωταὶ καὶ ἄλλοι.

Ἀπὸ τοὺς Τούρκους δὲ ἔμειναν φονευμένοι ἑξ ἑκατὸν,
ὡς μᾶς ἐπληροφόρησάν τινες αὐτόματοι Ἕλληνες, ἵππεις
καὶ πεζοὶ, ἐπληγώθησαν δὲ καὶ ἱκανοὶ εἴκοσι μόνοι Ἀλβαν-
νοὺς εἶχον ἰδεῖ οἱ ῥηθέντες αὐτόματοι, ὅτι ἐνταφιάσθησαν
ἕως τὴν μεσημβρίαν. Οἱ Σελινιωταὶ μάλιστα Ἕλληνες,
ἐπιπεσόντες εἰς ἐν Τουρκικὸν σῶμα ἐξελθόν τῶν χαρὰν
κωμάτων του, ἐφόνευσαν ἀπὸ αὐτοὺς ἱκανοὺς καὶ ἐπῆρα-
ν καὶ ἄρκετὰ τουφέκια, πιστόλια, καὶ ἄλλα.

Ἀφ' οὗ ἐνύκτωσε δὲ, οἱ Ἕλληνες πάλιν κατέβησαν εἰς
τὸν κάμπον, ἐπῆραν κάμποσα κοπάδια προβάτων τῶν ἐχθ-
ρῶν, τινὰ βόδια, ἡμίονους καὶ ἄλλα, καὶ τὰ ἔφερον εἰς
τὰς θέσεις των.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἐξῆλθον ἀπὸ Σούδας μία γλῶττα με-
τρεῖς μαλτέζας, καὶ ἀπὸ τῆς Ρεθύμνης μία ἄλλη μετ' ὅκω,
με σκοπὸν ἴσως νὰ μᾶς προξενήσωσιν καὶ ἐνῶ ἀντιπερισπασ-
μόν, ἢ νὰ συλλάβουν τὴν Ἑλληνικὴν γολέτταν Ἀδρι-Κό-
δριγκτων. Ἀλλ' ὁ ἀνδρεῖος αὐτῆς Ἡλσιάρχης Ἀνδρέας Πί-
πινος διώξας πρῶτον τὰ τῆς Σούδας, τὰ ἐβίασε νὰ ἐπιστρέ-
ψωσιν εἰς τὸν λιμένα των, ἔπειτα ἐπιστρέψας ἐναντίον καὶ
τῶν ἀπὸ τῆς Ρεθύμνης ἐξελθόντων, ἐβίασε καὶ ταῦτα νὰ
ἐπιστρέψωσιν ὀπίσω, καὶ οὕτως ἐματαίωσε τοὺς σκο-
ποὺς των.

Τὴν 6 τοῦ αὐτοῦ δὲν ἔγεινε κανὲν κίνημα, οὔτε ἀπὸ
τοὺς Ἕλληνας, οὔτε ἀπὸ τοὺς Τούρκους. Οἱ Τούρκοι δὲ
παραίτησάν τινα ἀπὸ τὰ ὅπλα εἶχον καταλαβεῖ χωρὶς καὶ
ἐυστάλθησαν.

Τὴν 7 κατέβησαν οἱ Ἕλληνες πλησίον τῆς Χαλέπης
ἀλλ' οἱ Τούρκοι, μ' ὅλον ὅτι οἱ Ἕλληνες ἐπεριφέροντο τῷδε
κάκεισε, δὲν ἐτόλμησαν νὰ ἐξέλθουν ἀπὸ τὰ μέρη, εἰς τὰ
ὅποια ἦσαν κλεισμένοι.

Τὴν αὐτὴν ἡμέραν ἔμαθε τὰ Κρητικὰ Συμβούλια ἀπὸ
ἀξιόπιστον μέρος ὅτι εἰ ἐν Ἡρακλείᾳ ἐχθροὶ ἐναντίον τῆς
αὐστηρεᾶς παραγγελίας τῶν πλοίαρχων τῶν Σ. Σημμά-
χων Δυνάμεων ἐμβίβασαν εἰς ἐν Τουρκικὸν πλοῖον 70 αἰχ-
μαλωτοὺς Ἑλληνίδας καὶ τὰς ἐστεῖλαν εἰς τὴν Αἴγυπτον
διὰ νὰ πωληθῶσιν. Οἱ δυστύχεῖς ἀδύνατοι Ἕλληνες τῆς
Κρήτης, ὅσοι κατὰ δυστυχίαν των ἐφθασαν νὰ πέρσωσιν
κατὰ καιροὺς εἰς τὰς χεῖρας τῶν ἀπανθρώπων τυράννων, σφά-
ζονται ὡμότατα, αἰχμαλωτίζονται, πωλούνται, ὑποφέρουσι
τὰ ἀνέκυστα δεινὰ, ἀλλὰ κάμμιναν συμπαθείαν δὲν εὗρι-
σκουν. Οἱ Τούρκοι ἔχουν συνηθίσαι, καὶ αὐτὶ νὰ παρουσι-
ασθῶσιν ὅποιοι εἶναι, παρούσιαζονται εἰς τὸν κόσμον ὅποιον
οὔτε ἐλπιζόμενον εἶναι νὰ γένοιεν αἰωνίως.

Οἱ Ἕλληνες τῆς Κρήτης συλλαμβάνουν ἐσχάτως εἰς
τὴν ἐπαρχίαν τῆς Πεδιάδος ὑπὲρ τοὺς τριακοσίους Τούρ-

...τους πέμπουν εἰς τὰ φρούρια τῶν, ἀλλὰ κατηγερού-
 ...διότι ἐπολέμησαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν συλλαμβάνουν ἀπο-
 ...Σιτίαν ὑπὲρ τὰς δύο χιλιάδας ψυχὰς Τούρκων. τοὺς
 ...πέμπουν πάλιν εἰς τὸ φρούριον τοῦ Ἡρακλείου· ἀλλ' οἱ Ἕλ-
 ...κλήνται ἀπὸ χριστιανῶν ἄτακτοι καὶ σκλη-
 ...διότι ἐνίκησαν καὶ νίκησαν τοὺς ἐχθροὺς τῶν. Ἀλλ'
 ...πότε ἡ δυτιγυχία αὕτη τῶν χριστιανῶν Κρητῶν; οὔτοι
 ...τῆς ἐπαναστάσεως ὑπέφεραν, ὅσα ἄλλοι χριστιανοὶ εἰς
 ...τὸν μέρος τοῦ κόσμου δὲν ὑπέφεραν, ἀλλ' ἡ διπλωματία
 ...τὸ δὲν ἔδειξε κάμμιαν συμπάθειαν εἰς αὐτοὺς. Μετὰ
 ...ἐπανάστασιν τῶν ἐφάνησαν ἴσως ἀπὸ τὰ πρωτότυπα
 ...ἱστορίας καὶ διὰ τὴν ἀνδρίαν τῶν, καὶ διὰ τὰς ταλαι-
 ...ρίας τῶν, καὶ ἄλλα μυρία δεινὰ, τὰ ὅποια ὑπέφερον, καὶ
 ...υποφέρουν, ἀλλ' οὔτε ἀνάμνησις γίνεται ποτε περὶ αὐτῶν.
 ...πάντοτε ἐγκαταλελειμμένοι ἀπὸ ὅλην γενικῶς τὴν χριστι-
 ...ανισμὸν οἱ Κρήτες, πάντοτε ἐλεεινὰ θύματα, καὶ τὴν σή-
 ...μερον κάμμία χριστιανικὴ Δύναμις δὲν στρέφει τὴν προ-
 ...σοχὴν τῆς εἰς αὐτοὺς τοὺς ἀναξίως πάσχοντας χριστιανούς.
 ...Ἡ σημερινὴ ὅμως φιλάνθρωπος πολιτικὴ δὲν θέλει βεβαια
 ...υποφέρει, ὥστε νὰ θυσιάσῃ ὑπὲρ τὰς ἑκατὸν τριά-
 ...κοντα χιλιάδας χριστιανικὰς ψυχὰς σωζόμεναι· ἀκόμη εἰς
 ...Κρήτην, διὰ χάριν μόλις περὶ πού τριάκοντα χιλιάδων ψυ-
 ...χῶν Τούρκων ἐκεῖ σωζομένων. Ἡ ἀκλόνητος λοιπὸν στα-
 ...θερότης τῶν Ἑλλήνων Κρητῶν, ἡ μεγάλη ἐπιείκεια τῶν Σ.
 ...Συμμάχων Χριστιανῶν Βασιλέων, ἡ φιλάνθρωπία τῶν ἐθνῶν,
 ...τὰ ὅποια οἱ Σεβαστοὶ οὔτοι τρεῖς Μονάρχαι εὐτυχῶς βα-
 ...σιλεύουν, θέλουν τοὺς κάμει νὰ μάθουν βεβαια ἐντὸς ὀλίγου
 ...τὴν κατάστασιν τῶν χριστιανῶν τῆς Κρήτης, καὶ δὲν εἶναι
 ...ἀμφισβολία, ὅτι θέλουν δώσει καὶ εἰς αὐτοὺς τὴν ὁποίαν
 ...ἔδωκαν καὶ εἰς τοὺς λοιποὺς συναγωνιστάς τῶν καὶ συν-
 ...αδελφούς τῶν ἀντίληψιν.

ΕΞΩΤΕΡΙΚΑ.

Εἰς τὴν συνεδρίαν τῆς τῶν Ἀντιπροσώπων Βουλῆς
 τῆς Γαλλίας τῆς 6 Μαΐου Ν. ὁ Ὑπουργὸς τοῦ Πολέμου
 ὁμιλῶν περὶ τῆς ἐν Πελοποννήσῳ Γαλλικῆς ἐκστρατείας
 εἶπε μεταξύ ἄλλων καὶ ταῦτα:

«Σὰς εἶπαν ὅτι τὰ εἰς Πελοποννήσον σταλέντα στρα-
 τεύματα δὲν ἦσαν ἀρκετὰ τὸν ἀριθμὸν. Δὲν ἐπρόκειτο νὰ
 κάμωμεν ἐκεῖ κατὰκτήσεις, ἐπρόκειτο νὰ ἐλευθερώσωμεν ἕνα
 τόπον ἀπὸ τῆς δουλείας τῶν Τούρκων, νὰ διώξωμεν τὸν
 Ἰσραήλην. Ἡ ἐκστρατεία μας κατωρθώθη εὐτυχέσταται·
 κατέχομεν φρούρια· τὰ πάντα δὲ μᾶς καταπειθεύουσιν ὅτι αἱ
 μέλλονσαι νὰ ἐξακολουθήσουν διαπραγματεύσεις θέλουν ἐλευ-
 θερώσει τὴν Ἑλλάδα ἀπὸ τῆς δυναστείας τῶν Τούρκων,
 καὶ θέλουν τὴν κατατάξει μεταξύ τῶν ἐθνῶν.»

Κύριε Συντάκτα τῆς Γενικῆς Ἐφημερίδος.

Ὁ Κύριος Ἀνδρῆς Σπανός, κάτοικος εἰς ἕν χωρίον
 τῆς ἐπαρχίας τῶν Καλαβρῶν ὀνομαζόμενον Ῥάχουαν, με-
 προσκαλεῖ δι' ἐπιστολῆς του νὰ ὑπάγω νὰ σχολαστήσω
 εἰς τὸ νεοσύστατον ἐκεῖ σχολεῖον, τὸ ὅποιον γίνεται διὰ τῶν
 ἑδρῶν ἀφιερωμάτων αὐτοῦ τοῦ γενναίου καὶ φιλοκάλου

πολίτου. Νομίζω συμφέρον νὰ γνωρίσῃ τὸ κοινὸν τὸν ζῆ-
 λον αὐτοῦ, διὰ νὰ μιμηθῇ καὶ ἄλλοι πολῖται τὸ θεαρε-
 στον αὐτὸ ἔργον, δι' οὗ ἐλπίζεται ἡ ἀληθὴς ἀναγέννησις τοῦ
 ἔθνους. Παρακαλῶ λοιπὸν νὰ καταχωρίσετε εἰς τὴν Ἐφη-
 μερίδα σας τὴν ἰδίαν του πρὸς ἐμὲ ἐπιστολὴν τὴν ὁμοίαν
 σὰς διευθύνω.

Ἐν Αἰγίνῃ, τῇ 24 Μαΐου 1829.

Νικηφόρος Παμπούκης.

Πρὸς τὸν Κύριον Νικηφόρον Παμπούκην.

Εἰς τὰς 18 τοῦ παρόντος Μαρτίου ἔλαβον ἀπόκρισιν
 σας εἰς τὴν προλαβοῦσαν περὶ τῆς ἐνταῦθα σχολῆς πρὸς
 ὑμᾶς προσκλητικὴν μου, καὶ πληροφωρηθεὶς περὶ τῆς ἐφε-
 τῆς μοι ὑγείας σας ἐπληρώθην χαρᾶς ἀπείρου. Εἶδον δὲ καὶ
 τὰ ἐν αὐτῇ περιεχόμενα.

Ἐγὼ ὅμως ζητῶ τὴν ἱερολογιότητά σας ὡς πατριώτην
 μὲ ζῆλον, νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι ὅλοι τῆς πατρίδος μας, καὶ
 ἀπὸ σήμερον ἐγὼ γίνομαι ἡ αἰτία εἰς τὰ ἀφιερώματα, ἡ
 δὲ ἱερολογιότης σας νὰ εἴται ἡ αἰτία τοῦ φωτισμοῦ τῆς
 πατρίδος μας. Μοῦ γράφεις νὰ σοῦ φανερώσω καὶ τὰ περὶ
 σχολῆς. Ἰδοὺ ὅπου σοῦ σημειῶνω τὰ πρὸς ὧσαν ἀφιερώ-
 ματά μου πρὸς ἡσυχίαν σου· σταφίδα στρέμματα δώδεκα
 κάρωμον, ἐν ἐλαιοτρίβιον εἰς τὴν Μπαλκευδιναν, ἑκατὸν
 ῥίζας ἐλαίας, ἕνα χωράφι κοντὰ εἰς τὴν σταφίδα, τρία
 στρέμματα, νὰ τὸ βάλωμεν σταφίδα, ἡ ἀμπέλι.

Ἀκόμη μετὰ τὸν ἐρχομὸν σας ὁλοένα θέλω καταγίνομαι
 εἰς αὐξήσιν αὐτοῦ τοῦ καλοῦ ἔργου. Ὅλα τὰ ἀφιερώματα
 τὰ ἔχω ἐπικυρωμένα ἀπὸ τὸν δεσπότην καὶ ἀπὸ τὴν δημο-
 γερONTIAN Βοστίτης καὶ Καλαβρύτων. Τὰ σχολεῖον γίνε-
 ται εἰς ἕνα μέρος ἐπίπεδον ἀνατολικὸν πλησίον μιᾶς ἐκ-
 κλησίας τοῦ Προφήτου Ἡλιοῦ ὑπὸ τὴν παχείαν σκιάν ἐνός
 μεγάλου δένδρου, εἰς τὰ πλάγια τοῦ ὁποίου εἶναι ἕνα κεφα-
 λόβησον με καθαρῶτατον νερὸν καὶ με εὐκρατον αἶρα,
 ἔχει ἐκεῖ καὶ τόπον ποτιστικὸν ὑπὲρ τὰ δύο στρέμματα,
 διὰ νὰ γένῃ ἐν ὥραϊον περιβόλι, τὰ ὅποια καὶ ἐτοιμάζονται.

Ὅλα αὐτὰ προετοιμάζονται διὰ τὴν ἱερολογιότητά σας,
 νὰ φωτισθῶν οἱ νέοι τῆς πατρίδος μας· ἐλπίζω δὲ καὶ τὰ
 αὐξήσωμεν, ἀκόμη, ὅσον οἰκονομήσῃ ἡ Δεῖα παρῆναι.
 Ἀκόμη κατὰ τὸ παρὸν ὥς προσφέρεται καὶ μισθὸς αἰτή-
 σιος τάλλαρα δίστηλα τριακόσια κατὰ τὰ ἀπεσταλέν σοι
 συμφωνητικόν, τὰ μὲν διακόσια ἀπὸ τὸ μέρος μου καὶ ἡ
 φάγνα τοῦ σχολεῖου, τὰ δὲ ἑκατὸν θέλω ἐξοικονομήσει ἀπὸ
 τοὺς εὐκαταστάτους συνδρομητάς τοῦ Ἱμμήματος.

Δεχθῆτε αὐτὸν τὸν μισθὸν καὶ ὑπακούσατε εἰς τὴν
 πρόσκλησιν μας, διὰ νὰ μεταδώσετε τὰ φῶτα εἰς τὴν πα-
 τριδα σας.

Τῇ 20 Μαρτίου 1829, ἀπὸ χωρίου Ῥάχουαν τῶν εἰς
 Καλάβρυτα Χασίων.

Ἀνδραῦτος Σπανός.

—Δὲν δυνάμεθα νὰ περάσωμεν με σιωπῇ τὴν ἀξίωσιν
 πράξιν τοῦ ἀνδρὸς τούτου, εὐχόμενοι νὰ μιμηθῶσι καὶ ἄλ-
 λοι πολῖται τὸ καλὸν τοῦτο παράδειγμα τῆς πρὸς τὸν
 πλησίον ἀγάπης.

ΑΚΑΔΗΜΙΑ

ΑΘΗΝΩΝ